

lede kortere Forældelsesfrist skal regnes »fra den Tid, da Fordringen af Fordringshaveren kan kræves betalt«; Fordringen fortæbes, med mindre Fordringshaveren inden Fristens Udløb »enten erhverver Skyldnerens Erkendelse af Gælden eller foretager retlige Skridt mod ham og uden uforment Ophold forfølger disse til Erhvervelse af Forlig, Dom eller anden Retsafgørelse«. Herfra gøres dog en Undtagelse for det Tilfælde, at den Fordringshaver, for hvem noget af de foran ommeldte Krav er stiftet, paa Grund af utilregnelig Uvidenhed om sit Krav eller om Skyldnerens Opholdssted har været ude af Stand til at gøre sin Ret gældende; i saa Fald regnes Fristen først fra den Tid, da Fordringshaveren var eller ved sædvanlig Agtpaagivenhed vilde have været i Stand til at kræve sit Krav betalt. — Endelig bestemmes, at den almindelige 20 Aars Forældelsesfrist (fra Fordringens Stiftelse) skal vedblive ved Siden af den her fastsatte kortere Frist. — Loven *træder i Kraft* den 1. Januar 1910, men dens Bestemmelser skulle ogsaa finde Anvendelse paa tidligere stiftede Fordringer, som ikke inden den nævnte Dag ere bortfaldne i Medfør af de hidtil gældende Regler. Dog skal Forældelse i Henhold til denne Lov i intet Tilfælde indtræde før Udgangen af Aar 1911, med mindre Fordringen ogsaa efter de hidtil gældende Regler vilde være bortfalden paa et tidligere Tidspunkt.

I Samlingen 1894—95 fremsatte Regeringen for Landstinget et Lovforslag om Forældelse. Det indførte en almindelig Forældelsesfrist paa 10 Aar, for forskellige Fordringer en Forældelsesfrist paa 3 Aar, og endelig bibeholdtes for visse Fordringer den hidtil gældende Frist af 20 Aar; Forældelsen skulde ikke regnes fra Fordringens Stiftelse, men fra dens Forfaldstid, og endelig skulde Forældelsen kun kunne afbrydes ved retligt Paakrav (ikke ved simpelt Paakrav). Dette Lovforslag, som hvilede paa en af en nordisk Kommission afgiven Betænkning og som altsaa angik samtlige Arter af Fordringer, vedtoges i Landstinget, medens Folketinget indskrænkede Lovforslaget til kun at angaa „Regningskrav“, for hvilke der skulde indføres en kortere, 5aarig Forældelse, der skulde regnes fra Forfaldsdagen. Et med dette af Folketinget (i 1896—97) vedtagne Lovforslag enslydende Forslag fremsattes i Samlingen 1907—08 i Folketinget af Sveistrup (Ordfører), Carl Hansen (Præstø A. 5. V.), Jessen, Pinstrup og S. Sørensen. Allerede Folketingets eget Udvalg omarbej-